

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA PENTRU UNIUNEA EUROPEANĂ

FIȘĂ DE INFORMARE

Strategia europeană de gestionare
a azilului și migrației

COM(2026)45

Autor:

Mihaela Banu

Data:

1 aprilie 2026

Publicațiile direcției pot fi accesate prin
următorul link: www.cdep.ro

1. **Data adoptării:** 29.1.2026. **Responsabil:** Magnus Brunner - DG Migrație și Afaceri Interne ([DG HOME](#))
2. **Titlul:** *Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Strategia europeană de gestionare a azilului și a migrației*
3. **Date de identificare:** [COM\(2026\)45](#)
4. **Tipul documentului:** nelegislativ
5. **Stadiul actual:** comisia competentă pentru raport în Parlamentul European este [LIBE](#) (Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne)
6. **Alte informații:** *Strategia europeană de gestionare a azilului și migrației a fost lansată în aceeași zi cu Strategia UE referitoare la politica în domeniul vizelor [[COM\(2026\)43](#)], ca parte a unui pachet menit a crea un sistem ferm, echitabil și adaptabil, care îmbină managementul intern al frontierelor cu instrumente externe și căi de acces legale.*

Rezumat

Regulamentul (UE) 2024/1351 privind gestionarea azilului și migrației obligă statele membre să adopte strategii naționale prin care să-și asigure capacitatea de a pune în aplicare în mod eficient sistemele de gestionare a azilului și a migrației, în deplină conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului internațional. În același timp, regulamentul solicită Comisiei Europene să adopte o strategie europeană pe termen lung de gestionare a azilului și a migrației, menită a asigura o punere în aplicare coerentă a strategiilor naționale la nivelul Uniunii.

La începutul acestui an, Comisia Europeană a prezentat prima Strategie europeană de gestionare a azilului și migrației, prin intermediul căreia sunt stabilite obiectivele politice în domeniu pentru următorii cinci ani, respectiv: (i) prevenirea migrației ilegale și desființarea rețelilor de trafic de persoane; (ii) protejarea persoanelor care fug de război și persecuții, prevenind în același timp abuzurile de sistem și (iii) atragerea de talente în UE pentru a stimula competitivitatea economiilor statelor membre. Cele trei obiective principale sunt urmărite prin cinci acțiuni prioritare ce vizează: intensificarea diplomației în domeniul migrației; consolidarea frontierelor UE pentru a spori controlul și securitatea; realizarea unui sistem de azil și migrație, ferm, echitabil și adaptabil; eficientizarea returnărilor și a readmișiilor și facilitarea mobilității forței de muncă și stimularea atragerii talentelor.

Strategia nu este lipsită de critici, cele mai multe referindu-se la includerea în lista țărilor terțe sigure a unor state precum Egipt, Turcia și Tunisia, cu performanțe precare în materie de apărare a drepturilor omului, precum și la externalizarea răspunderii în materie de protecție, primire și garanții procedurale, prin consolidarea aparatelor de securitate ale țărilor de origine.

Cuvinte-cheie: controlul migrației; repatriere; mobilitatea forței de muncă; cooperare internațională; țări terțe; drept de azil; frontiera externă a UE; trafic de ființe umane; politica UE în domeniul migrației.

CUPRINS

1. CONTEXT.....	3
2. PREZENTAREA COMUNICĂRII	Error! Bookmark not defined.
3. STRATEGIA NAȚIONALĂ PRIVIND IMIGRAȚIA PENTRU PERIOADA 2026-2030.....	5
4. POZIȚII CRITICE ALE UNOR PĂRȚI INTERESATE.....	7
<i>Sindicatul european al funcționarilor publici (EPSU)</i>	7
<i>EuroMed Rights</i>	7
<i>Consiliul European pentru Refugiați și Exilați (ECRE)</i>	8

1. CONTEXT

În iunie 2024, a intrat în vigoare noul [Pact privind migrația și azilul](#), însă instrumentele juridice care îl compun se vor aplica de la jumătatea acestui an. Pactul urmărește să creeze un sistem comun, mai eficient și mai echitabil la nivelul Uniunii Europene pentru gestionarea migrației și azilului, prin: frontiere externe mai sigure și mai bine controlate; proceduri de azil mai rapide și mai eficiente; o mai bună împărțire a responsabilităților între statele membre (solidaritate obligatorie, dar flexibilă); combaterea abuzurilor și a migrației ilegale, respectând în același timp drepturile fundamentale și dreptul la azil.

[Raportul anual european privind azilul și migrația din 2025](#) relevă că, de la intrarea în vigoare a pactului, statele membre și-au intensificat eforturile pentru a se asigura că sistemele lor naționale de azil, primire și migrație vor fi pregătite pentru aplicarea deplină a pactului până în iunie 2026. În acest sens, au fost elaborate strategii și planuri de urgență naționale și au fost adaptate cadrele juridice naționale, însă mai sunt o serie de neajunsuri cu privire la punerea în aplicare a sistemului european pentru compararea amprentelor digitale ale solicitanților de azil ([Eurodac](#)), instituirea procedurii de screening rapid la frontieră și asigurarea în timp util a infrastructurii¹, a personalului² și acordurile administrative necesare³. De asemenea, trebuie încheiate acorduri restante privind monitorizarea drepturilor fundamentale și consilierea juridică.

Între constatările raportului din 2025 se numără scăderea trecerilor ilegale ale frontierelor externe ale UE cu 35% față de anii precedenți, reducerea cererilor de azil în UE, reducerea drastică a migranților veniți din Siria, însă o creștere a celor de alte naționalități, cum ar fi venezuelenii, menținerea unui volum semnificativ al cererilor de protecție temporară din partea refugiaților ucraineni ori eficiența scăzută a returnărilor. În ansamblu, raportul subliniază că

---

¹ Centre de primire și de procesare a cererilor de azil și echipamente IT pentru gestionarea datelor migranților.

² Angajați calificați: ofițeri de azil, interpreți, personal medical, poliție de frontieră și funcționari care gestionează procedurile administrate.

³ Înțelegeri formale între statele membre UE sau între UE și țările terțe pentru transferul migranților între țări (relocalizare sau returnare); recunoașterea reciprocă a documentelor și cooperarea în controalele la frontieră.

gestionarea comună a azilului și migrației funcționează, dar sunt necesare eforturi suplimentare pentru returnări eficiente și pregătire completă până în 2026. Provocările pentru acest an privesc, între altele, timpii lungi de procesare a cererilor în unele state; capacitățile de primire și integrare sub presiune în țările cu volum mare și persistența instrumentalizării migrației.

Pregătirea strategiei a fost o cerință a [Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației](#), care obligă statele membre ale UE să adopte strategii naționale și mandatează Comisia Europeană să dezvolte o versiune pe termen lung pentru a garanta coerența și coordonarea la nivelul Uniunii. Aceasta este menită să ofere un cadru comun pentru a sprijini implementarea abordărilor naționale și este strâns legată de aplicarea efectivă a Pactului UE privind migrația și azilul.

2. PREZENTAREA COMUNICĂRII

Strategia privind gestionarea azilului și migrației arată că acest domeniu rămâne în continuare o prioritate politică majoră a UE și că o abordare europeană comună este esențială pentru a preveni migrația ilegală, a distruge rețelele de trafic de migranți, a proteja persoanele care fug de război și persecuție și a atrage talente pentru a spori competitivitatea economică. În acest cadru, Comisia Europeană deplânge existența amenințărilor hibride și a șederilor ilegale prelungite cu impact asupra serviciilor publice, asupra încrederii cetățenilor și a capacității de recepție, protecție și integrare a refugiaților. Pe de altă parte însă, textul Comisiei arată că reușita unui sistem de gestionare a migrației constă și în buna cooperare cu țările partenere din afara Uniunii, motiv pentru care se vor intensifica eforturile în această direcție. În același timp, Comisia Europeană atrage atenția statelor membre asupra obiectivului UE de dobândire a autonomiei strategice deschise și de sporire a competitivității, motiv pentru care măsurile în materie de migrație nu ar trebui să blocheze atragerea și reținerea de talente.

Prin urmare, pentru a atinge principalele obiective ale acestei strategii, respectiv prevenirea migrației ilegale, protejarea persoanelor aflate în nevoie și atragerea de talente în UE, Uniunea își propune **cinci acțiuni prioritare**.

Prima are în vedere *intensificarea diplomației în domeniul migrației*, în cadrul căreia se va urmări promovarea intereselor și valorilor UE. Acțiunile-cheie vor include: aprofundarea parteneriatelor cu țări terțe (folosind abordări cuprinzătoare care combină stimulente și pârgii precum politica de vize, comerțul, ajutorul pentru dezvoltare și cooperarea în domeniul securității); adoptarea unei abordări pe întregul traseu pentru a gestiona migrația de-a lungul principalelor rute migratorii; intensificarea măsurilor împotriva traficului de migranți; sprijinirea căilor de protecție în țările partenere și facilitarea returnărilor/readmisiilor printr-o cooperare specifică.

A doua prioritate vizează *consolidarea frontierelor UE pentru a spori controlul și securitatea*. Măsurile se concentrează pe avansarea digitalizării și a gestionării integrate a frontierelor, inclusiv prin punerea în aplicare deplină a unor sisteme precum *Sistemul de intrare/ieșire* (EES) și *Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile* (ETIAS - care va fi operațional până la finalul acestui an), verificarea obligatorie a tuturor sosirilor neregulate la frontiere, instituirea de capacități sporite de supraveghere și detectare și consolidarea pe mai departe a rolului Frontex (Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă), inclusiv prin revizuirea regulamentului său de înființare pentru a extinde sprijinul operațional și mandatul.

A treia prioritate are ca obiectiv realizarea unui *sistem de azil și migrație, ferm, echitabil și adaptabil*, prin punerea în aplicare deplină și eficientă a Pactului privind migrația și azilul. Aceasta implică procesarea mai rapidă a cererilor de protecție internațională (inclusiv la frontiere), prevenirea abuzurilor de sistem, asigurarea solidarității și a partajării echitabile a responsabilității între statele membre, adaptarea procedurilor la provocările în evoluție și

menținerea unor standarde ridicate de protecție pentru cei aflați în nevoie, făcând în același timp sistemul rezilient și pregătit pentru viitor. În acest sens, o sumă suplimentară de 3 miliarde de euro a fost pusă la dispoziție pentru a sprijini statele membre în reformele necesare pentru punerea în aplicare a pactului, iar, în februarie 2026, legiuitorul UE a modificat *Regulamentul (UE) 2024/1348* în ceea ce privește [aplicarea conceptului de țară terță sigură](#), precum și *Regulamentul (UE) 2024/1348* în ceea ce privește [întocmirea unei liste a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii](#), ambele măsuri venind în completarea Pactului privind azilul și migrația. De asemenea, Comisia Europeană atrage atenția că revizuirea programată pentru 2027 a [Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației](#) și a [Regulamentului privind procedurile de azil](#) va crea oportunitatea pentru o primă evaluare a modului în care noile norme funcționează în practică.

Cea de a patra prioritate vizează *eficientizarea returnărilor și a readmisiilor*. Returnarea persoanelor fără ședere legală sau ale căror cereri de protecție sunt respinse este descrisă ca o prioritate urgentă pentru menținerea credibilității sistemului și descurajarea migrației neregulamentare. Acțiunile includ propunerea [unui nou regulament UE privind returnarea](#)⁴, cu procese digitalizate și armonizate, explorarea unor soluții inovatoare, cum ar fi centrele de returnare (în cooperare cu țări terțe), creșterea semnificativă a ratelor de returnare printr-un sprijin operațional și stimulente mai bune și consolidarea cooperării privind readmisia cu țările de origine și de tranzit (folosind toate pârgurile disponibile ale UE pentru a asigura acorduri durabile).

Nu în ultimul rând, se va urmări *facilitarea mobilității forței de muncă și stimularea atragerii talentelor* pentru a spori competitivitatea. Mobilitatea forței de muncă și a talentelor face parte din modelul economic al UE, consolidând competitivitatea acesteia, abordând provocările demografice și cele legate de competențe și promovând inovația. Pentru a aborda lacunele în materie de competențe și deficitul de forță de muncă în sectoarele-cheie, UE își propune să extindă căile legale pentru atragerea și păstrarea lucrătorilor calificați și a talentelor.

Aceasta include extinderea parteneriatelor pentru talente cu țările prioritare (de exemplu, consolidarea celor existente cu Maroc, Tunisia, Egipt, Pakistan, Bangladesh), simplificarea și accelerarea procedurilor de admitere pentru competențele necesare, accelerarea recunoașterii/validării calificărilor, promovarea vizelor cu intrări multiple și a schemelor de migrație circulară, combaterea angajării ilegale și a exploatarei lucrătorilor și sprijinirea măsurilor de integrare timpurie pentru a asigura participarea cu succes la piața muncii.

Toate aceste priorități sunt interconectate și susținute de resurse financiare sporite în următorul cadru financiar multianual, de digitalizare și instrumente de inteligență artificială, de îmbunătățiri operaționale, de exemplu prin intermediul Frontex și al agențiilor UE și de o coordonare strânsă între Comisie, statele membre și partenerii internaționali.

3. STRATEGIA NAȚIONALĂ PRIVIND IMIGRAȚIA PENTRU PERIOADA 2026-2030

[Strategia națională în domeniul migrației și azilului](#) arată că **prioritățile României pentru perioada 2026-2030** sunt:

- aplicarea dispozițiilor acquis-ului Schengen;
- punerea în aplicare a actelor constitutive ale Pactului privind migrația și azilul;
- reducerea riscului de sustragere și a mișcărilor secundare⁵;

⁴ Propunerea a fost [examinată](#) de Camera Deputaților prin [Hotărârea nr. 44 din 30 iunie 2025](#).

⁵ Deplasările neautorizate / neregulamentare ale străinilor (în special solicitanți de azil, refugiați sau migranți ilegali) dintr-un stat membru UE/Schengen în altul, după ce au intrat inițial în Uniunea Europeană printr-o anumită țară.

- consolidarea cooperării cu țările terțe de origine;
- derularea unor politici eficiente de migrație legală;
- returnarea rapidă a cetățenilor statelor terțe fără drept de ședere în România;
- derularea unei proceduri eficiente de azil și în conformitate cu standardele europene;
- respectarea angajamentelor asumate cu privire la solidaritate și responsabilitate;
- integrarea străinilor în societatea românească;
- gestionarea eficientă a unui potențial aflus de migranți, a unor situații de instrumentalizare a migrației sau de forță majoră cu impact asupra sistemului de azil și migrație, precum și pregătirea corespunzătoare în acest sens;
- abordare integrată a politicilor în domeniul migrației și azilului;
- dezvoltarea capacității instituționale și operative a autorităților cu responsabilități în domeniul migrației și azilului.

Îmbătrânirea populației, cu impact asupra pieței muncii, este o problemă care preocupă întreaga Europă, inclusiv România, motiv pentru care statele membre văd în imigrația controlată o soluție. În acest sens, strategia sus-amintită arată că în **România**, contingentul de lucrători străini nou-admiși pe piața forței de muncă a crescut progresiv de la 5.500 în 2014 la 30.000 în 2019. Din 2019 și până în prezent, **contingentul de lucrători străini nou-admiși pe piața forței de muncă** a cunoscut o creștere accelerată, culminând cu **o cotă anuală de 100.000 în perioada 2022-2025**. Dar, nu întâmplător, în această perioadă au crescut direct proporțional și cererile de vize ori de prelungire a dreptului de ședere, precum și cererile de azil. Strategia accentuează că mare parte din aceste cereri sunt depuse de străinii intrați legal în România, în baza vizelor de muncă, care fie nu au respectat scopul acordării vizelor, fie au depășit valabilitatea acestora.

De asemenea, strategia relevă că **în atenția autorităților române** se află o problemă care ia amploare inclusiv la nivel european, și anume **migrația mascată**, respectiv intrarea legală în scop de angajare sau studii urmată de nerespectarea scopului călătoriei, precum și depistarea cu ședere ilegală pe teritoriu sau în tentativă de trecere ilegală a frontierei, urmate de solicitarea unei forme de protecție internațională.

Cu toate acestea, strategia susține că o gestionare eficientă a migrației forței de muncă poate contribui atât la reducerea utilizării rutelor ilegale, cât și la atragerea de talente și competențe în raport cu nevoile pieței forței de muncă. Acesta este de altfel și primul obiectiv general al strategiei României în domeniu, urmat fiind de alte cinci, respectiv: realizarea unui management eficient și integrat al frontierelor externe; asigurarea accesului la un sistem echitabil de azil și integrare; asigurarea unui nivel adecvat de pregătire și răspuns la situații de criză ori de forță majoră; obținerea unei abordări integrate în ceea ce privește procesul de elaborare a politicilor și asigurarea resurselor umane, materiale, financiare, precum și a infrastructurii necesare pentru punerea în aplicare eficientă a acestei strategii.

Între **rezultatele așteptate de România** în urma punerii în aplicare a strategiei se numără: reducerea migrației ilegale și a riscurilor la adresa securității frontierelor externe ale Uniunii Europene; asigurarea unui control strict al numărului de străini care intră pe teritoriul României, concomitent cu atragerea selectivă a imigranților calificați care să acopere domeniile deficitare și să contribuie la dezvoltarea economică; sprijinirea statelor membre ale Uniunii Europene aflate sub presiune imigraționistă prin preluarea unor solicitanți de azil și facilitarea aplicării procedurii de determinare a statului membru responsabil la nivel european; participarea activă la eforturile comunității internaționale privind procesul de relocare extra-UE a cetățenilor statelor terțe și îmbunătățirea capacității de reacție în vederea gestionării eficiente a situațiilor de criză/forță majoră.

4. POZIȚII CRITICE ALE UNOR PĂRȚI INTERESATE

Sindicatul european al funcționarilor publici (EPSU)

[EPSU](#) a respins elementele-cheie ale strategiei UE, inclusiv sistemul comun de returnare, lista țărilor terțe sigure și măsurile sporite de detectare a persoanelor fără drept de ședere. Acesta a arătat că afirmațiile Comisiei cum că strategia consolidează frontierele, îmbunătățește sistemele de azil și returnare și stimulează mobilitatea forței de muncă, nu reflectă realitatea. În fapt, odată ce modificările aduse Pactului privind migrația și azilul se vor aplica efectiv, returnarea forțată va deveni opțiunea standard, chiar dacă s-a acceptat de mult timp că plecările voluntare contribuie la asigurarea unor returnări mai ieftine, mai umane, mai eficiente și mai durabile. Totodată, EPSU consideră că art. 6 al [noului regulament privind returnarea](#) ar putea obliga lucrătorii din sectorul public, inclusiv personalul medical, să raporteze migranții fără acte, pe când accentul ar trebui pus pe crearea unor căi sigure, regulate și durabile de a trăi și a munci în Europa. În același context, EPSU deplânge ignorarea drepturilor fundamentale și facilitarea detenției cetățenilor țărilor terțe fără acte, inclusiv a minorilor neînsoțiți; returnarea acestora în țări cu care nu au nicio legătură și care sunt adesea nedemocratice; slăbirea garanțiilor procedurale fundamentale; externalizarea procesării cererilor de azil și a detenției.

De asemenea, în opinia EPSU, adoptarea unei liste a țărilor terțe sigure, cuprinzând Tunisia, Turcia, India și Maroc, expune solicitanții la proceduri accelerate, timp limitat pentru a-și prezenta cazul și o potențială deportare înainte de apeluri. Combinată cu noile reguli de screening, această abordare prioritizează prevenirea în detrimentul protecției, ignorând realitățile multor solicitanți și subminând tratamentul echitabil și dreptul la o cale de atac eficientă.

În plus, EPSU consideră că strategia impune o detectare și o urmărire penală mai asiduă prin cooperarea cu Interpol, Europol, Eurojust și Frontex, inclusiv prin extinderea rolului Frontex în returnări. Pe fondul deficitului de personal cauzat de austeritate, EPSU se întreabă cum pot fi puse în aplicare aceste măsuri fără a afecta lucrătorii din serviciul public și cetățenii țărilor terțe fără acte. Noile reguli ar intra în conflict cu standardele drepturilor omului și ar spori presiunea asupra personalului din prima linie, inclusiv asupra ofițerilor de imigrare, personalului judiciar și serviciilor de recepție, precum și asupra celor care se confruntă cu obligații de raportare. Cu alte cuvinte, deficitul de forță de muncă din administrațiile naționale responsabile cu gestionarea cererilor de azil ar contribui la tratamentul inechitabil al solicitanților. Prin urmare, consolidarea serviciilor publice, alături de reformele în materie de azil aliniate la standardele internaționale de protecție, ar fi crucială pentru respectarea drepturilor.

EPSU conchide că legiuitorul UE ar trebui să adopte o abordare bazată mai degrabă pe drepturile omului și pe protecție, decât pe detenție și deportare, lucru care necesită investiții în personal adecvat, condiții de muncă decente și servicii publice de înaltă calitate care promovează incluziunea și coeziunea socială.

EuroMed Rights⁶

Această [organizație](#) se întreabă dacă multiplicarea instrumentelor de gestionare a migrației (strategia și planul privind vizele) nu reprezintă cumva o distragere a atenției de la eșecul pactului UE în domeniu. În acest sens, se arată că noua strategie își propune din nou să consolideze externalizarea (*diplomația în domeniul migrației*), cooperarea cu țările din afara UE și controlul frontierelor, promovând așa-numitele soluții inovatoare cum ar fi centrele de returnare. În plus, noul plan privind vizele are în vedere o corelare și mai strânsă a emiterii de

---

⁶ O rețea de organizații active în domeniul apărării drepturilor omului și promovării democrației în regiunea euro-mediterraneană.

vize cu gradul de cooperare a țărilor terțe în ceea ce privește readmisia și gestionarea migrației.

EuroMed Rights va continua să denunțe faptul că UE cooperează cu țări precum Egipt, Tunisia și Turcia, unde zilnic au loc încălcări grave ale drepturilor omului și violențe împotriva persoanelor aflate în mișcare (migranți/refugiați) și a propriilor cetățeni. În acest sens, *EuroMed Rights* evocă deteriorarea situației persoanelor aflate în mișcare în Tunisia, după trei ani de la semnarea memorandumului de înțelegere UE-Tunisia; intensificarea deportărilor sudanezilor și sirienilor din Egipt, după primirea primei tranșe de un miliard de euro din cadrul Parteneriatului strategic cuprinzător UE-Egipt ori creșterea semnificativă a expulzărilor și a violențelor împotriva migranților în Mauritania, după încheierea acordului cu UE. De asemenea, se atrage atenția asupra finanțării Senegalului de către UE cu 30 de milioane de euro pentru consolidarea controlului la frontiere, fapt ce ar genera îngrijorări cu privire la potențiale încălcări ale drepturilor omului, precum și asupra alocării a 80 de milioane de euro pentru Iordania, în scopul înzestrării cu echipamente pentru gestionarea migrației, fără a se spune exact despre ce echipamente este vorba.

Pe de altă parte, *EuroMed Rights* expune îngrijorările organizațiilor societății civile cu privire la capacitatea statelor membre de a pune efectiv în aplicare Pactul privind migrația și azilul din perspectiva legislației, a sistemelor și a infrastructurii existente, precum și preocupările acestora legate de lipsa transparenței din planurile naționale de implementare și de absența implicării organizațiilor societății civile în dezvoltarea planurilor.

În concluzie, *EuroMed Rights* arată că în loc să intensifice externalizarea și controlul la frontiere, UE și statele sale membre ar trebui să pună în aplicare politici în materie de migrație și azil cu adevărat bazate pe drepturile omului și să deschidă căi sigure și legale.

Consiliul European pentru Refugiați și Exilați (ECRE)

ECRE⁷ arată că strategia confirmă accentul disproportionat pus pe gestionarea frontierelor, returnări și dimensiunea externă, care s-a aflat în centrul dezbaterilor privind migrația în ultimul an. Redenumirea externalizării drept „diplomație în domeniul migrației” nu schimbă prea mult substanța: UE este hotărâtă să încerce să își sporească influența asupra țărilor terțe prin vize, ajutor, comerț și presiune politică, în unele cazuri încercând să își devieze propriile responsabilități în ceea ce privește azilul și gestionarea migrației. Strategia lasă, de asemenea, ușa deschisă unor „soluții inovatoare” controversate, iar discuțiile din Consiliu indică un interes reînnoit pentru astfel de abordări, în ciuda eșecurilor din trecut și a riscurilor bine documentate la adresa drepturilor fundamentale.

În al doilea rând, ECRE subliniază că utilizarea repetată a termenului „migrație ilegală” este problematică. Deși sunt reliefate eforturile de combatere a traficului de persoane, numărul de relocări este extrem de scăzut, iar alte căi de protecție rămân limitate. Ca atare, strategia nu reușește să propună o soluție pentru persoanele care au nevoie de protecție și care doresc să ajungă în Europa fără a recurge la călătorii neregulate și periculoase.

În al treilea rând, ECRE deplânge subestimarea nevoilor de protecție, în sensul în care multe decizii negative sunt decizii de inadmisibilitate, mai degrabă decât evaluări pe fond, în timp ce calitatea procedurilor, accesul la asistență juridică și interpretare rămân inegale în statele membre ale UE.

În al patrulea rând, accentul pus pe implementarea pactului, digitalizare și inteligență artificială ar putea merge în două direcții foarte diferite. Pe de o parte, aceste instrumente ar putea îmbunătăți eficiența și calitatea deciziilor, iar pe de altă parte, ar putea fi utilizate ca instrumente pentru a reduce și mai mult spațiile de protecție din Europa.

---

⁷ O rețea pan-europeană, formată din aproximativ 125 de organizații non-guvernamentale din 40 de țări europene, cu rol în apărarea și promovarea drepturilor refugiaților, solicitanților de azil și persoanelor strămutate forțat.

În concluzie, în loc să se concentreze din ce în ce mai mult pe descurajare, statele membre ale UE ar trebui să investească în îmbunătățirea sistemelor lor de azil și primire, în consolidarea garanțiilor, în extinderea măsurilor de incluziune și în crearea unor căi sigure. Dincolo de îndeplinirea obligațiilor legale, acest lucru ar răspunde, de asemenea, provocărilor demografice și de pe piața muncii din Europa într-un mod mai credibil decât actualele politici restrictive.